

LANDSBESLUIT

Van 17 MAY 2013 ,no. LB-13|0209

DE GOUVERNEUR VAN SINT MAARTEN,

Op voordracht van de Minister van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie, in overeenstemming met het gevoelen van de Ministerraad,

Overwegende:

Dat bij landsbesluit van 23 december 2005 no. 2 (No. 5263/RNA) de vergoeding ingevolge artikel 7 lid 5 van de Landsverordening op de Telecommunicatievoorzieningen 1995 (P.B. 1995 no. 196) verschuldigd door concessiehouders ex artikel 2 van de Landsverordening op de Telecommunicatievoorzieningen van Naf 25,- per aansluitpunt met 20% is verlaagd;

Dat een vergoeding verschuldigd is voor de kosten verbonden aan de verlening van de concessie, aan het toezicht op de naleving door de houder van de concessie van de bij of krachtens de Landsverordening op de Telecommunicatievoorzieningen (hierna: landsverordening) gegeven regels, voorschriften en beperkingen alsmede aan de uitoefening van bevoegdheden inzake de telecommunicatie door het Land;

Dat gelet op technologische ontwikkelingen specifieke expertise vereist is voor de behandeling van concessie aanvragen en de verlening van concessies dat een wijziging in de vergoeding verbonden aan deze taak genoodzaakt is;

Dat gelet op de ontwikkelingen binnen de Telecommunicatie sector het gewenst is om de basis voor de vergoeding, zijnde een tarief per aansluitpunt te verlaten, nu de kosten verbonden aan het toezicht op de naleving door de houder van de concessie van de bij of krachtens de landsverordening gegeven regels, voorschriften en beperkingen alsmede aan de uitoefening van bevoegdheden inzake de telecommunicatie door het Land niet herleid kunnen worden tot een aansluitpunt;

Dat de kosten ten grondslag liggende aan de activiteiten waarvoor een vergoeding verschuldigd is, binnen de telecommunicatie industrie, proportioneel aan de participanten toebedeeld dienen te worden;

Dat in verband met het voorgaande het wenselijk is om de vergoeding die de concessiehouder ingevolge artikel 7, vijfde lid, van de landsverordening, verschuldigd is als volgt vast te stellen;

Gelet op:

artikel 7, vijfde lid, en artikel 8, van de Landsverordening op de Telecommunicatie voorzieningen (P.B. 1995 no. 196);

17 MAY 2013

LB-13/0209

HEEFT GOEDGEVONDEN:

Artikel 1

1. De vergoeding die de concessie houder, van een concessie bedoeld voor de aanleg, instandhouding en exploitatie van mobiele telecommunicatie infrastructuur, ingevolge artikel 7 vijfde lid van de Landsverordening op de Telecommunicatievoorzieningen verschuldigd is, wordt als volgt vastgesteld:

a. de kosten voor verlening van de concessie bedraagt voor de aanvrager ANG 2.500,- of USD 1.388,89, voor de eerste aanvraag en ANG 1.500,= of USD 833,33 voor iedere verlenging van de concessie;

b. de kosten verbonden aan het toezicht op de naleving door de concessie houder van de bij of krachtens de landsverordening gegeven regels, voorschriften en beperkingen, alsmede aan de uitoefening van taken inzake de Telecommunicatie door het land bedragen jaarlijks:

ANG 450.000,= of USD 250.000,=.

Artikel 2

Het landsbesluit van 23 december 2005 no. 2 (No. 5263/RNA) wordt ingetrokken.

Artikel 3

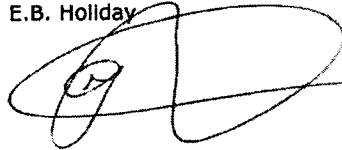
Dit Landsbesluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na dagtekening van de Landscourant waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 2012.

Philipsburg, 17 MAY 2013

De Minister van Toerisme, Economische Zaken,
Verkeer en Telecommunicatie

De Gouverneur van Sint Maarten
E.B. Holliday

TOELICHTING

Het voorstel tot vaststelling van nieuwe tarieven voor de activiteiten vallende onder artikel 7, vijfde lid, van de Landverordening Telecommunicatievoorzieningen 1995, zoals gepubliceerd in P.B. 1995, 196, is ingegeven door ontwikkelingen binnen de industrie alsmede door vigerende jurisprudentie waarbij een retributie karakter aan de vergoeding wordt toegekend hetwelk niet aansluit op de gehanteerde basis van aansluitpunten voor bepaling van de hoogte van de vergoeding. De suggestie hier is dat de daadwerkelijke kosten verbonden aan de toezicht activiteiten en de uitoefening der bevoegdheden, niet op een transparante wijze worden doorberekend per aansluitpunt. Ook is er bezwaar getekend tegen de methodologie gehanteerd in het land de Nederlandse Antillen, waarbij de totale kosten voor het functioneren van Bureau Telecommunicatie en Post werden opgevoerd ter dekking. Inzicht in het budget van Bureau Telecommunicatie en Post werd noodzakelijk geacht om te verifiëren in hoeverre de toekenning per aansluitpunt slechts de daadwerkelijke kosten dekte, en er geen winsten daarin besloten lagen, en in hoeverre de toebedeling aan alle participanten binnen de telecommunicatie en post industrie proportioneel geschiedde.

De bezwaren zijn in overweging genomen, alsmede de overwegingen neergelegd in de gerechtelijke uitspraken in dit kader en zo is overwogen dat:

1] met betrekking tot de aansluitpunten als basis voor de verschuldigde vergoeding, terecht is aangevoerd dat deze structuur geen rekening houdt met het feit dat het niet een gegeven is dat ieder aansluitpunt over de periode van een jaar gebruikt wordt en/of daarmede inderdaad een inkomen door de concessie houder gegenereerd wordt, het bedrag van de concessie vergoeding te boven gaand. Deze structuur voorziet derhalve niet in de mogelijkheid tot uitzondering van aansluitpunten die slechts eenmalig gebruikt zijn, voor welk bedrag dan ook.

2] de vergoeding niet gebaseerd dient te zijn op een doorberekening per aansluitpunt gelet op het voorgaande, doch gebaseerd dien te zijn op een evenredige doorberekening van gemaakte kosten in verband met de activiteiten uit te oefenen tijdens het Land St. Maarten. De loskoppeling van de vergoeding van het aansluitpuntenbeginsel wordt noodzakelijk geacht, nu de vergoeding verschuldigd per aansluitpunt bij inefficiënt gebruik tot een onevenredige belasting voor de concessiehouder leidt. De gehele industrie wordt daarbij aangetast.

3] een systeem waarbij efficiënt gebruik gestimuleerd wordt, opdat per aansluitpunt een hoger inkomen gegenereerd kan worden, is een systeem waarbij een basis en vast tarief verschuldigd is voor de concessie. In dit systeem ligt het binnen het vermogen van de concessiehouder om middels efficiënt gebruik een hoger inkomen per aansluitpunt te genereren en wijders een bedrag te betalen onafhankelijk van het aantal aansluitpunten en het daardoor verkregen vermogen, zonder dat dit systeem efficiëntie binnen de industrie niet stimuleert en daarmede een onevenredige kostenpost voor de concessie houder inhoudt. Gelet op het feit dat een concessiehouder met meerdere aansluitpunten minder inkomen kan genereren dan een concessiehouder met een kleiner aantal aansluitpunten, omdat het belgedrag per aansluitpunt het inkomen bepaalt.

4] op basis van huidige gegevens binnen de industrie, rekening houdende met de groei van de bevolking en bedrijven, vigerend beleid met betrekking tot toetreding binnen de telecommunicatie-industrie en de kosten die gemaakt zijn voor het uitoefenen van de taken en bevoegdheden in dit kader het afgelopen jaar, een basistarief kan worden vastgesteld. Dit tarief is gebaseerd op de gedachte dat per industriesector naar grootte en participanten een bijdrage geleverd dient te worden in de dekking der kosten tijdens het Land St. Maarten. De totale kosten zijn toebedeeld, door de huidige marktgrootte evenredig op te delen over de participanten. Het gemiddeld basistarief ligt lager dan het tarief dat nu verschuldigd zou zijn indien het stelsel van aansluitpunten gehanteerd zou worden, terwijl de kostendekking zo ook verkregen kan worden. Dit is mogelijk gebleken omdat rekening gehouden is met nieuwe entrants en een toebedeling naar industrie is toegepast conform de taken die voor de respectievelijke industrieën worden uitgevoerd. De kosten zijn naar industrie uitgebalanceerd waardoor de belasting per concessiehouder is afgenomen.

5] dit systeem de verplichting oplegt tot betaling van de concessie ongeacht het hebben van aansluitpunten. De speculatie met concessies wordt zo tegengegaan, en mogelijk vooralsnog toegelaten door het aansluitpuntensysteem. De concessiehouder behoeft in het huidige systeem

geen vergoeding te betalen totdat met de bedrijfsvoering wordt aangevangen. Dit heeft ertoe geleid dat concessiehouders de daadwerkelijke binnentreding in de markt niet realiseren omdat getracht wordt de concessie aan te bieden voor een goede prijs. De beperkte participatieplaatsen binnen de markt worden zo onnodig bezet zonder dat de verdere groei van de telecommunicatie-industrie daarbij gediend is. De aanzet om de bedrijfsvoering aan te vangen en diensten aan te bieden conform de verkregen concessie wordt gestimuleerd door dit systeem terwijl een gedegen dienstenverlening gegarandeerd wordt ook bij binnentreden van nieuwe spelers in de markt.

6] de tarieven in beide binnen het land erkende en geaccepteerde valuta uitgedrukt dienen te worden, opdat conversieproblemen vermeden worden. Het merendeel der betalingen aan Bureau Telecommunications and Post St. Maarten wordt in USD aangeboden, reden waarom het noodzakelijk is beide valuta te vermelden. De conversiekoers die gehanteerd wordt in dit kader wordt zo voorgeschreven, alle mogelijkheden tot disputen uitsluitend.

Gelet op de huidige opvattingen met betrekking tot de toepassing en beperkingen van de tarieven, die bij de ontmanteling van de Nederlandse Antillen zijn overgenomen, is het vereist de voorgestelde wijziging door te voeren, en deze met terugwerkende kracht in te voeren. De concessiehouders hebben ingestemd met de voorgestelde wijzigingen in een gehouden consultatie ronde. Wijders behelsen de wijzigingen een financieel voordeel voor de concessiehouders, terwijl er een proportionele toebedeling van de te dragen kosten plaatsvindt aan alle participanten binnen de industrie.

De tarieven voorheen neergelegd in een Ministeriële beschikking, houdende algemene maatregelen, zijn als strijdig met het bepaalde in de Landsverordening Telecommunicatie voorzieningen (P.B. 1995 no. 96) bevonden en als ongeldig verklaard. Alzo is er bij de overgang van taken en bevoegdheden alsmede overname van wettelijke bepalingen en regelgeving niet in een geldige juridische basis voorzien voor het in rekening brengen van tarieven aan concessie- en vergunninghouders binnen de Telecommunicatieindustrie. Bij de vaststelling van de Ministeriële beschikking is geen rekening gehouden met het feit dat vergoedingen ex artikel 7 lid 5 van de landsverordening bij landsbesluit vastgesteld dienen te worden, terwijl de tarieven ingevolge artikel 31 van de landsverordening bij Ministeriële regeling vastgesteld dienen te worden. Hiermee is rekening gehouden; reden waarom dit landsbesluit zich slechts toespitst op de vergoedingen ex artikel 7 lid 5 van de landsverordening.

Gelet op het voorgaande is over 2011 het oude systeem gehanteerd, na overleg met de concessiehouders, en onder de voorwaarde dat het tarievenstelsel herzien zou worden. Inmiddels zijn rechtsprocedures geëntameerd op basis van de bekende bezwaren tegen het huidige tarievenstelsel. Gelet op de uitoefening der taken en gerelateerde kosten door het Land in 2011, kan gestaafd worden dat het bedrag betaald aan concessie niet tot gehele dekking van de kosten heeft geresulteerd. Het is wel noodzakelijk om voor 2012 het hiervoor voorgestelde stelsel in te voeren, nu de procedures onnodige kosten met zich meebrengen. Dientengevolge is het noodzakelijk het bepaalde in dit landsbesluit in werking te doen treden per 1 januari 2012. De concessiehouders hebben gelet op het door hen te genieten voordeel, geen grondslag tot bezwaar.

De Minister.

